

ikke paalægger nogen Tvang tit at sælge, men kun giver en Bevilling, og jeg seer saaledes slet ikke, at de nuværende Besiddere vilde være tvungne til at sælge under saadanne Forhold, som vilde være særdeles ugunstige for dem. Man maa desuden ikke her forudsætte, at Majoratsbesidderne skulle være meget gamle, og Majoratsbesiddernes Aldersforhold og rimelige Besiddelsestid kommer ogsaa i Betragtning. At der hører en temmelig lang Tid til ved en aarlig Indtægt at opsamle 2000 Rbd., er ganske vist, men en ringere aarlig Indtægt, der i en vis Grad overskriver Renten af 2000 Rbd., repræsenterer den dog, og ingen Besidder er ganske vis paa at faae en saadan Indtægt af 2000 Rbd. Men jeg skal ikke videre fortsætte dette, men blot bemærke, at, forsaavidt jeg har gjort opmærksom paa, at den Mening, jeg udtalte, var fremsat af Udvalget i Betænkningen, vil jeg gjerne indrømme, at jeg mulig har misforstaaet, hvad der staaer i Udvalgets Betænkning Spalte 302, som om det der anførte Argument af Udvalget erkjendtes rigtigt. Jeg har der læst, at det antoges, at det Forhold, som jeg ikke kan anerkjende for rigtigt, finder Sted.

Ryholm: Jeg skal blot tillade mig nogle korte Bemærkninger. Med Hensyn til det 3die Afstemningspunct paa Listen kan jeg ikke see Andet, end at, hvad jeg tillod mig at fremsætte i mit første Foredrag idag, forholder sig rigtigt, og at jeg troer, at, hvis Thinget maatte gaae ind derpaa, vil den Anke, der er gjort gjældende med Hensyn til Slutningsbestemmelsen i dette Forslag angaaende Gjennemsnitsminimum for det samlede Hartkorn overordentlig let ved en Redaction lade sig fjerne. Det forekommer mig, at dette Forslag har et væsentligt Gode derved, at det udtrykkeligt fremhæver, at der er Forskjel paa Kjøbesummen og den aarlige Afgift, der bestemmes, og jeg kan derfor ikke Andet end, uagtet Alt hvad jeg har hørt anføre derimod, tilraade Thinget foreløbigen nu at gaae ind derpaa. Med Hensyn til det 5te Afstemningspunct, som angaaer de Procenter, som skulle tilfalde den nuværende Besidder af Lehnet osv., skal jeg tillade mig at udtale, at de Bemærkninger, som idag desangaaende ere fremsatte af den høitærede Justitsminister, vist-

nok ere af den Betskaffenhed, at de ville komme under Overveielse af os, der have begyndt at stille disse Endringsforslag. Forsaavidt det idag er blevet udtalt temmelig skarpt, og man ligefrem har fremhævet det som noget ganske Overordentligt, at disse 10 pCt. skulle tilfalde Besidderen, selv om Kjøbesummen ikke overstiger det af Justitsministeriet bestemte Minimum, maa jeg dertil bemærke, at det er en Bestemmelse, som under en forhenværende Justitsministers Ministerium, som netop her idag har udtalt sig meget skarpt imod den, blev vedtaget i dette Thing, uden at vi dengang hørte, at der blev sagt et eneste Ord derimod. Forslaget lød nemlig saaledes, at af de indkomne Kjøbesummer tilfalder Besidderen 10 pCt., og, naar vi derfor nu have optaget det her, have vi troet, at vi derved ikke traadte Sagen for nær. Jeg indrømmer imidlertid paa den anden Side, at der tales meget for, at en Procentandeele, som her er bemærket, kun da tillægges Besidderen, naar virkelig hele det bestemte Minimum kommer Lehnet udfaldt til Gode. Forsaavidt den ærede Justitsminister har meent, at Procenterne være temmelig høje og burde nedsættes til respective 8 og 12 pCt., skal jeg kun tillade mig at bemærke, at jeg har søgt at holde mig i de stillede Forslag til, hvad der af den høitærede Justitsminister i hans tidligere Udtalelse blev nævnt som det, der factiffandt Sted efter de nuværende Bevillinger; han har i et foregaaende Foredrag sagt, at der blev givet disse Summer, og jeg har troet, at man i det Hele taget skulde slutte sig saavidt muligt til det factiff Bestaaende. Skulde der midlertid være en Stemning for at nedsætte disse Procenter noget, skal der ikke være det Mindste iveien fra min Side, for at komme denne Stemning imøde. En anden vigtig Bemærkning af den høitærede Justitsminister var den, at der burde være en Forskjel, men ikke den Forskjel, som vi have foreslaaet, men at der derimod burde være en skarp og klar Forskjel, eftersom Salget skete til Fæsterne eller til Fremmede. Jeg har troet, at naar Loven kom ud, vilde der saagodtsom ikke blive Tale om at sælge til Fremmede. Jeg har troet, at saaledes som Forslaget er redigeret: „dog forsaavidt Stederne ere bortfæstede, ikke til Andre end Fæsterne uden